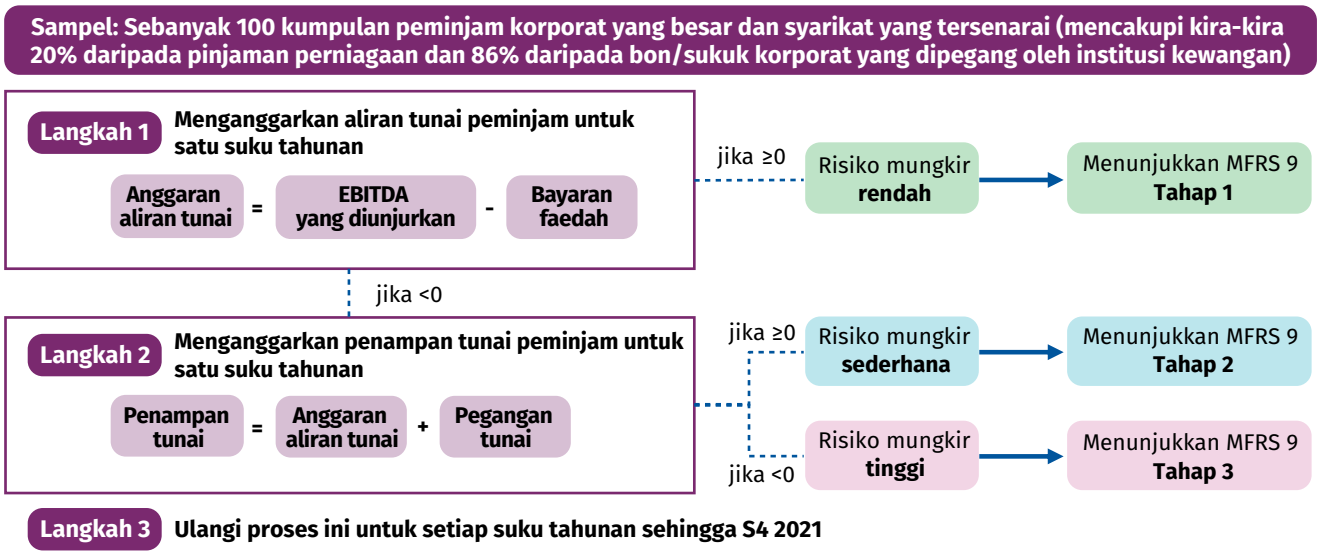
Pengunjuran Pinjaman Terjejas Perniagaan: Pendekatan Serampang Dua Mata

Bagi mensimulasikan trajektori pinjaman terjejas sektor perniagaan sistem perbankan dalam ujian simulasi makro ini, Bank telah menggunakan dua pendekatan, iaitu model defisit aliran tunai bagi sampel syarikat[20] yang mempunyai data kewangan yang lebih mudah diakses dan model pemprofilan mengikut sektor bagi dedahan perniagaan yang selebihnya. Penilaian ini turut mencakupi profil risiko peminjam atau segmen peminjam, bantuan bayaran balik pinjaman yang diberikan oleh bank (berdasarkan pengalaman pada peringkat awal pandemik COVID-19), dan kesan jaminan kerajaan yang eksplisit dalam mengurangkan kerugian.

(A) Model Defisit Aliran Tunai

Model defisit aliran tunai menentukan risiko mungkir sesebuah syarikat dengan menganggarkan sama ada syarikat tersebut mempunyai perolehan atau penampan tunai yang mencukupi untuk membayar balik obligasi faedah syarikat berkenaan (Gambar Rajah 2.7). Perolehan suku tahun[21] sesebuah syarikat diunjurkan sehingga akhir tahun 2021 berdasarkan hubungan antara unjuran GDP mengikut sektor dengan data kewangan pada peringkat syarikat. Andaian yang dibuat ialah perolehan ini akan digunakan untuk membayar balik obligasi faedah suku tahunan sepanjang tempoh ini. Bagi suku tahun yang perolehannya tidak mencukupi, model ini menilai sama ada syarikat tersebut mempunyai penampan tunai yang mencukupi bagi memenuhi obligasi bayaran balik faedah pinjaman. Syarikat yang mempunyai perolehan yang mencukupi untuk memenuhi obligasi bayaran balik faedah diklasifikasikan sebagai "mempunyai risiko mungkir yang rendah" (MFRS 9 Tahap 1), sementara syarikat yang perlu menggunakan penampan tunai pula diklasifikasikan sebagai "mempunyai risiko mungkir yang sederhana" (MFRS 9 Tahap 2). Perkara ini menambahkan ciri konservatif kerana secara praktik, bank mungkin terus mengklasifikasikan tersebut di bawah Tahap 1, jika peminjam masih memenuhi obligasi bayaran balik faedah dan kupon, serta tiada bukti lain yang menunjukkan peningkatan risiko kredit yang ketara. Akhir sekali, syarikat yang tidak mempunyai perolehan dan penampan tunai yang mencukupi diklasifikasikan sebagai mempunyai risiko mungkir yang tinggi (MFRS 9 Tahap 3). Syarikat Tahap 3 diandaikan mungkir terhadap semua dedahan syarikat ini dengan institusi kewangan. Model ini membuat andaian yang lebih konservatif bahawa tiada pembalikan (*reversion*) dalam tahap risiko mungkir syarikat, walaupun syarikat mencatatkan peningkatan dalam perolehan atau penampan tunai syarikat pada tempoh berikutnya selepas syarikat tersebut mungkir.

Gambar Rajah 2.7: Model Defisit Aliran Tunai

Peralihan tahap MFRS 9 adalah sehala iaitu tidak ada penambahbaikan tahap MFRS 9 seterusnya meskipun risiko kemungkiran menurun

Sumber: Bank Negara Malaysia

[20] Sebanyak 100 kumpulan peminjam korporat bukan kewangan yang besar dan syarikat tersenarai. Kumpulan peminjam korporat bukan kewangan yang besar merupakan syarikat yang mempunyai dedahan kredit agregat (termasuk pembiayaan langsung dan pemegangan bon dan sukuk korporat) melebihi RM1 bilion dengan institusi kewangan Malaysia.

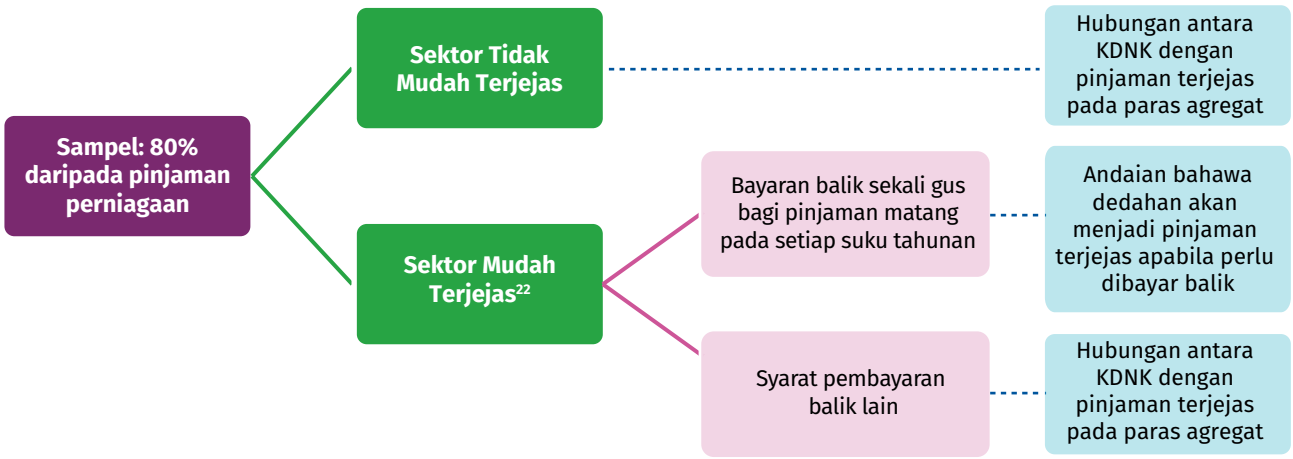
[21] Seperti yang diukur melalui perolehan sebelum faedah, cukai, susut nilai dan pelunasan (EBITDA).

(B) Model Pemprofilan Mengikut Sektor

Bagi perniagaan yang tidak mempunyai data kewangan peringkat syarikat, model pemprofilan mengikut sektor digunakan (Gambar Rajah 2.8). Model ini berdasarkan tiga andaian utama: (i) dedahan pembiayaan bagi syarikat dalam sektor yang mudah terjejas[22] yang mempunyai terma pembayaran sekali gus akan mungkir[23] apabila apabila mencapai tempoh matang, kerana obligasi bayaran balik yang lebih besar dan perlu dibuat dengan serta-merta, (ii) pinjaman terjejas dedahan perniagaan lain sehingga akhir tahun 2021 diperoleh berdasarkan hubungan statistik antara pertumbuhan tahunan KDNK benar dengan pinjaman terjejas perniagaan pada tahap agregat, dan (iii) tiada PKS diandaikan mungkir sebelum berakhirnya suku ketiga tahun 2020 disebabkan oleh pelaksanaan moratorium pinjaman menyeluruh antara bulan April hingga September 2020.

Bagi mencerminkan pendekatan konservatif yang diambil apabila membuat anggaran pinjaman terjejas perniagaan, model ini tidak mengambil kira kesan faktor pengurangan risiko yang boleh mengurangkan kepesatan dan magnitud pinjaman terjejas perniagaan. Hal ini termasuklah (i) aliran hasil yang pelbagai dan cagaran sedia ada bagi sesetengah peminjam yang lebih besar; (ii) jaminan kredit yang eksplisit oleh Credit Guarantee Corporation Malaysia Berhad (CGC) dan Syarikat Jaminan Pembiayaan Perniagaan Berhad (SJPP), serta (iii) usaha yang bersepadu oleh institusi-institusi kewangan, Skim Penyelesaian Pinjaman Kecil (*Small Debt Resolution Scheme*, SDRS) dan Jawatankuasa Penyusunan Semula Hutang Korporat (*Corporate Debt Restructuring Committee*, CDRC) bagi membantu peminjam yang berdaya maju menstrukturkan semula dan menjadualkan semula pinjaman mereka.

Gambar Rajah 2.8: Model Pemprofilan Sektor

Sumber: Bank Negara Malaysia

[22] Sektor-sektor yang disifatkan sebagai lebih mudah terjejas adalah yang lebih terdedah kepada pandemik COVID-19 dan yang dijejaskan oleh gangguan rantaian bekalan. Ini termasuklah sektor pertanian, perlombongan dan kuari, perkilangan, pembinaan, perdagangan borong dan runcit, hotel dan restoran, pengangkutan dan penyimpanan, serta harta tanah.

[23] Kredit pusingan dikecualikan kerana pengalaman menunjukkan bahawa lazimnya pendedahan ini dilanjutkan.